

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelit árjegyzék szerint számít fel.

Az alkotások rendje.

Egy akaraton volnánk hát végre egyszer innen és túl egy kérdésben: abban nevezetesen, hogy az alkotni valóban bizonyos rendet kell tartani és nem kuszálni össze minduntalan az ügyeket, hogy egyiktől a másik ne juthasson soha megoldásra.

Csak az imént rosszaltuk az alkotásnak ezt a beteges lázát a város ügyei élén állóktól és nyomban meg is jött rá túlnan felől a visszhang, mely állásfoglalásunkat helyesnek ismeri el és akceptálja.

Helyén is van ez így. Ha megértjük egymást, ebből csak a közjóra járul haszon és sokkal sikeresebben is lesznek megoldhatók mindazok a függő kérdések, melyek a reánk kétségteletlenül váró alkotásokkal összefüggenek.

Két igen sürgős alkotni valónk van: a városház-építés és a vendéglő-építés. Az elsőt megköveteli a városi adminisztráció szigorubb ellenőrizhetésének szüksége s az a körülmény, hogy szegyenletes dolog egy ilyen nagy erkölcsi közületnek már eddig is zselérkedni a maga otthonában; a másikat meg sürgössé teszi a mai vendéglőépület rendőrelleses volta, mely imár a tűrhetetlenségig fokozódott.

Bár sokszor esett már e két kérdésben szó, — olyan alkotások ezek, melyek előzetesen eléggé alig diskutálhatók a mi sajátos viszonyaink között, mikor mindent ügyszólván a semmiből, a polgárság anyagi áldozatkészségének igénybe-vételével kell megteremtelnünk. E jogcimen akarunk most az alkotások rendjével foglalkozni.

Mielőtt azonban erre rátérnénk, legutóbbi cikkünk egy passzusára nézve tartozunk némi magyarázattal.

Úgy értesülünk ugyanis, hogy többen a »Az alkotás láza« című cikkünk ezt a passzusát: »A polgármester az értekezlet elé egy kész vendéglőépítési tervet terjesztett: már legalább annyiban kész tervet, amennyiben ő ezt ilyenül elfogadta«, — olybá magyarázzák, mintha mi a polgármestert megvádoltuk vagy gyanúsítottuk volna azzal, hogy ő az általa az értekezlet elé terjesztett tervet, az ajánlatot tevő vállalkozóval szemben akkor már elis fogadta volna.

Sem a gyanúsítás, sem az alaptalan vádaskodás nem kenyerünk s a fentiekre nézve tartozunk azzal a kijelentéssel, hogy ezt most sem cselekedtük meg; csupán azt akartuk kifejezésre juttatni a félremagyarázót

passzusban, ami tényleg benne van, hogy t. i. a polgármester az ajánlattevő vállalkozó által hozzá bterjesztett és általunk is jól ismert elég kezdetleges tervrajzokat, mint kész terveket vette és terjesztette viszont az értekezlet elé.

S most hadd térjünk vissza az alkotások rendjéhez, melyben az első helyet a városházépítés kérdése foglalja el.

Ha ezt a kérdést erőszakolt telekvásárlási spekulációkkal maga a polgármester nem kuszálja össze, ma talán már ott volnánk, hogy a millenium évére esnék e középület alapkövetelésének ünnepe.

Mikor a közgyűlés elhatározta, hogy megveszi a saját telke kiegészítésére a Jurenák-házat s egyuttal kimondta azt is, hogy a takarékpénztár épületét viszontag nem veszi meg, ebben — és ezt nem gyanúsításképen mondjuk, csupán az igazság okáért, — mindenki megnyugodott, csak éppen a polgármester nem.

Ő maga bocsátotta ki aláírás végett azt a kérvényt, melyet aztán több városi képviselő az utóbb jelzett telek megvásárlása érdekében a közgyűlés elé vitt, sőt ő maga kapacitált személyesen többeket ez újabb indítvány aláírására, kik közül aztán nem egy

TÁRSASÁG.

Egy mátkapárhoz.

Csörgedező patak, fűz a koronája;
Fodros vizre aláhajlik szomorúfűz ága.

Smaragd-zöld falomban honol öröm-élet,
Szívek húrját pendíti meg csali madárének.

Arany-szárnyú Vénusz ágról-ágra szálldos,
Jó kedvében csattogó dalt küld a menny Urához.

Csörgő patak hangját lassú nesz kíséri . . .
Fölnessz rá a kis Vénusz; közéledőt nézi.

Lélegzése szorul, kényszer a rebbenésre —
Majd felsőhajt piciny szíve: barátot vón észre.

Himfy lovag jó ott, ijjas fegyverében
Felkeresni a kis Vénuszt, nyilatkozni készen.

Párbeszéd foly köztük remek énekhangba' —
Kérdés, válasz összeolvad . . . a szót így folytatva:

»Én szeretek lánggal, én szeretlek hével,
Esküszöm, hogy én szeretlek Hymen szerelmével!«

L. F.

A rév felé.

— Leon Gamardtól. —

Jehan Claveau átvetette kiégett cigarettáját az erkély kovacsolt vaskorlátján, azután kihajolt utána. Nézte, mint száll alá keringve a papíros-hüvely csutakja a néptelen utca mélyére.

Távol, közel minden nyugodott már. Csak a szomszéd sikátor éjjeli kávéházából hallatszott át a vendégép zsongása és néha a zene, az ének egy eltompult hangfoslánnya. Késő idő volt, félvilágos tikkadt éjszaka, tei a nyári éjféli néma, idegszibbasztó poézisével, mely egész terhével ránehazedik az ember lelkére. Hallgattunk. Mintha agyunkban nem lett volna gondolat: és szának efeledte volna a beszédet. Ott ülünk lustán, szótlanul a lámpás pislogó világa mellett. Elnéztük azt a kisedd szunyogecsapatot, mely körülzárnyalta a rózsaszínű üveggolyót.

Claveau törte meg a csöndet. Beszélni kezdett egyforma, lassu hangon:

— Ki nem állhatom a nyarat. Se vidéken, se városban nem ér semmit. Legjobb volna átaludni az idejét. Csak ősszel kellene fölébredni egy tölgyes közepén, valamely félig rom kastélyban, ahová elhallatszik a távoli hullámgúgás és a zivatar ott csatázik ives ablakai előtt.

Gyermekkorom óta mindig ilyen őszi pihenőre vágyom. Jóléhet csak egyszer volt benne részem, életemben. Harmadéve, mikor holtra fáradtan, elesigazított idegekkel hazatartam a szülőföldemre, Normandiába, hogy üdüljek egy keveset a létért való harc ezernyi apró szennyes küzdelme után. Szívemből kívántam a falu békéjét, a friss levegőt, a kőszálat szerzte a környéken. Odakünn napról-napra inkább hámolt le rólam a nagyvárosi robotos ember máza. Szabadnak éreztem ottan magamat. Majd oly tudatlannak, amilyen gyermekéveimben voltam. Nem volt semmi részem a divatos rafinált gyönyörűségekben. Délharangszó után elindultam bolyongani az erdőbe, csak az alkonyat hozott rendesen haza; sötét lett, amíg rátaláltam a visszautra az ösvények és tisztások zürzavarában. Néha messzire elcsalogatott egy-egy óriási odvas fatörzs. Máskor meg egy régi vadászkastély romját fedeztem fel a sűrűségben. Egy viharvert ódon sásfészket, megcsontult tornyokkal, keskeny magas ajtókkal, ablakokkal az oldalán. Amint először megpillantottam, azt hittem, hogy valamikor, régen már látnom kellett e vén épületet. Pedig csalódtam. Azelőtt soha nem jártam még arra felé. Nem láthattam sohasem, legfőkébb ha álomban és régi hajlékot, mely talán

bánta meg azóta az engedékenységet és szavazott a saját javaslata ellen.

Ha ez az újabb komplikáció így mesterséges úton be nem ékeli magát a kérdésbe, azóta bizonyára sokkal közelebb volnánk az alkotás megvalósításához is.

De ma is tetemes időt nyerhetünk még a további e fölött való huzavona elmellőzésével. A városi közgyűlés megbizta a mérnöki tisztséget a városházépítés terveinek és költségvetésének kidolgozásával, alapula meglevő régi telket és a Jurenák-házat véve. Hát ne késleltessük tovább a mérnöki tisztség munkáját. Akkorra terület áll a rendelkezésre, hogy kényelmesen tagolhatja be a tervezetbe; dolgozza ezt ki mielőbb és terjesszék a közgyűlés elé, további intézkedés végett.

E kérdésnél azonban jó lesz szintén számot vetni a meglevő erőink gyengeségével és nem nyújtózkodni tovább, csupán ameddig a takaró ér.

Abban egyek vagyunk bizonyára, hogy az új városháza, a kor igényeinek megfelelő modern emeletes épület legyen. De itt aztán állapotunk is meg és ne akarjunk erőnket meghaladó luksuszépületet, tornyos városházát építeni.

A gimnázium államosításával, mely a következő tanévtől végre is csak be fog következni, mintegy 4600 frt évi tehertől szabadul meg a város. Igyekezünk államosítani a polgári leányiskolát is, hogy terheinken lehetőleg könnyítsünk és szilárdabb alapon foghassunk alkotásainkhoz. Remélhető, hogy ennek sikerülése esetén az állam nem fog tőlünk ez iskola fentartásánál, évi 5000 frt hozzájárulásnál többet követelni, lehet talán annyit sem. De ezt véve alapul, itt is évi 2900 frt, összesen tehát 7500 frt megtakarításunk mutatkozik a mai költségvetések keretében, ez pedig 5

százalékos annuitás mellett, amennyiért bizonyosan kapunk kölcsönt, már 150000 frt tőkének felel meg, melyet a városházépítés céljára fordíthatunk úgy, hogy ezek szerint — ha lemondunk a luksuszépület emelésének időszertitlen s vagyoni viszonyainknak meg nem felelő eszméjéről, ez összeggel, vagy mondjuk talán 160—170 ezer forint bizonyára létesítjük ezt az alkotásunkat, egy kis takarékoság mellett, a mai pótdárnak minden emelése, tehát a polgárság minden újabb megterhelése nélkül.

Ezeknek, a városházépítés kérdésével pénzügyileg is szorosan összefüggő céloknak az elérésére kell tehát, az alkotások rendjében minden erkölcsi erőnket latba vetnünk; mert ezek szorosan együvé tartoznak és mind egy alkotás sikerének biztosítására is szolgálnak.

S hogy elég tételessék a szépérzéknek is, szerintünk, nehogy egy két emeletnyi magas tűzfal éktelenítse el a piacterünket — a Jurenák-ház telke volna egyelőre szabályozandó és a járásbíróság céljaira átalakítandó; mely aztán ide, különálló portára áthelyeztetvén, a mai járásbíróági épületek bevonásával is készülhetne el az új városház építési terve az egész régi telekre kiterjedően olyanformán, hogy az új épületnek három frontszárnya legyen: egy a megyeházra, egy a Kurcára, egy pedig az új járásbírói hivatalra néző, mely közt és az új városháza közt az utca, persze nem a mai, hanem szabályozott formában meghagyatnák.

Ezután, ha ezt a kérdést idáig megérleltük, kerülne sora a vendéglő-építési tervek előkészítésének s épp ezért helytelenítendő a magunk részéről, ha ez irányban bármiféle próba — ajánlati verseny hirdettetnék is, mert az ilyenek tartása nem is felel meg egy városi erkölcsi testület mel-

tőségének, melytől nem gyerekkjátékok, de mindenben komolyságot kell követelni.

Egy milleniumi lobogó érdekében.

Hazánk ezeréves fennállásának ez évi országos örömmünnepe alkalmából, a legalkotmányosabb király, I. F e r e n c z J ó z s e f koronázásának évforduló napján, június 8-án, hódolatát mutatja be a nemzet koronás királyának.

A király iránt való hagyományos hűség megnyilatkozása lesz ez a hódolat. Az ország összes vármegyei és városi törvényhatóságainak küldöttei, a törvényhozás két házában tagjai vesznek részt magyar felvonásban, jó részt mint lovasok az óriási hódoló felvonulásban, mely a szent koronát kíséri majdan az új országházba, az ott tartandó nemzeti diszgyűlésre, miután előbb ő felségei, a királyi pár előtt, a budai királyi várak terén elvonul.

Ott hajolnak meg, a hódolat jeléül, a küldöttségek büszke zászlói a felségek előtt, mert minden törvényhatóság bandériuma a maga törvényhatósági címerével ékes zászló alatt vonul majdan fel.

Széles e hazában lázasan folynak az előkészületek a milleniumi ünnepeknek az egyik legkimagaslóbb aktusához; a törvényhatóságokat bandériumok szervezésének és a törvényhatósági lobogó elkészítésének kérdése foglalkoztatja és — ami a magyar nők jelleméből önként folyik — a lobogókérdést mindenütt nők vették a kezükbe, a nők rendeznek e végből gyűjtéseket és a legtöbb helyütt saját gyöngéd kezeikkel is himezik ki a törvényhatóságuk millenaris lobogóját.

Csudálatos ilyen viszonyok közt és amikor e tény híret nap-napra olvassuk az újságokban, hogy nálunk, a legmagyarabbnak mindenkor bizonyos büszkességgel mondtott Csongrádvármegyében, melynek leányai, asszonyai mind magyarok és bizonyára épp olyan fogékony kedélyű honleányok, akár más törvényhatóságok hölgyei, — a nők közt senki ezt az eszmét fel nem vetette, senki a vármegye millenaris lobogójának kérdésével nem foglalkozott.

a nagy forradalom óta gazdátlanul, elhagyatva állt a rengetegben. A tetejét megrongálta az idő. Az ablakai üresen ásitoztak a késői verőfénybe. A kapun talán évtizedek óta sem járt ember ki és be. Vajon ki lehetett régente e falak ura? gondoltam magamban. Micsoda sorsa lehetett azoknak az embereknek, akik századokkal ezelőtt éltek és szerettek? Miként árult el ez az ősi tanya, melyet egykor bizonyosan valami gazdag mulatni vágyó főúr építtetett? Ez megannyi kérdés volt, amelyekre senkicsem felelhetett nekem.

Hanem egy izben mégis azt kellett látnom, hogy a dűledező kastély nem oly elhagyott, mint amilyennek én képzelem.

A kényényből füst szállt föl. A keleti szárny három vagy négy ablakán üveg villant meg a nap sugarak fényében. Tehát embernek kellett benne lakni. De kinek? Valami világgyűlölő vad remetének, akit fogadalmak közt a négy fal közé; vagy talán inkább holmi szogafélének, aki egész istenoldotta napon át künn csatangol az erdőn, hogy csak az éjjel hozza haza nyugvóra. Ezt nehéz lett volna megfejtani. Nem is törtem rajta fejemet. De legközelebb, amint ott ért a zivatar az erdőn, rászántam magam, hogy igénybe veszem a kastély lakójának a vendégszeretetét, akárki legyen ő. A sűrű zápor-

ban ázva, mintha csak ösztönből tenném, egyenest a kapu felé mentem s bekopogtattam.

Az első zörgetésre nem jött életjel belülről. A másodikra, harmadikra mintha léptek hallatszóttak volna a visszhangos kapualjban. Utóbb pedig csikorogva megnyílt a zár. Beléphettem.

Aki ajtót nyitott nekem, magas, kopott ruhás férfalak volt. Szűk folyosókon át egy tágas teremformába vezetett, amelynek a közepén magas, nyitott tűzhelyen lobogott a tűz, mint valami paraszt konyhán.

Az ember odalépett a tűzhöz s a láng arcába világított. Ráismertem. Párisi ismerős volt, akit félesztendő előtt láttam utoljára: Claude Mirel.

Meglepődtem a nem remélt találkozáson, mivel valahol Svájcban vagy Skóciában véltem az emberemet.

Hát teneked mi keresni valód van ebben a bagolyvárban? kérdeztem csodálkozva.

Mirel ötölt-hatolt, mintha nem szívesen felelne, de azért mégis csak válaszolt egy vártatra.

— A saját födelem alatt vagyok. Anyai jussom enyim ez a rom. Van egy pár lakható szobája, ahol évad kezdetéig meglehet húzódni. Ebben a megfiataltó, abszolút nyuga-

lomban jobban töltöm az időt, mint bárhol egyebütt.

— Nem unod magad itten, minden ember-lakta helytől távol? — szóltam.

— Nem, hisz éppen azért jöttem ide, mert ráuntam az emberlakta helyekre. Ha kedvem kerekedik, megint visszamegyek a világba. Addig tart az egyedül valóság, a meddig akarom. Hanem igaz: ugy-e velem maradsz reggelig?

El kellett fogadnom a meghívást. A vihar vadul tombolt odakünn. Szinte jól esett a védőfedél alul hallgatni az elemek dühös tusakodását. Hová, merre lehetett volna menni a szörnnyű időben? Mirel az alatt gondoskodott ennivalóról is.

Cserép tálakon gyenként hordta be a füstölt húst, halat, sajtot, szedret. Italnak hozott egy kulacs almabort. Valóságos parasztlakomát csaptunk, a vadbőrös nyugvóágyra dülve egy-egy bicskával a kezünkben.

Evsz után eszébe jutott a pipa.

— Megállj, ebben a pilanthatban visszatérek, csak a tengerész-pipámat keresem meg az emeleten — szólt, azzal kisietett.

A sötétes konyha-teremben, a folytonos mennydörgés, a villámok tüze mellett nem egészen bátorságos dolog volt egymagamban ülni. A szél besüvöltött a kémény

Csongrádvármegyének van egy igen diszes és régi, talán Mária-Terézia korabeli lobogója s még egy másik régi lobogója, nehéz brokátselyemből, gyönyörű himzéssel. Ott őrzik a két lobogót a vármegyei levéltárban s bár kissé megtépett az egyik, vagy talán éppen ezért és ódonágának fogva megengedjük, hogy e lobogók bármelyike bizonyos külső díszet adna a hódoló felvonulásban majdan résztvevő megyénkbeli bandériumnak.

De ilyen régi, sőt ennél bizonyára sokkalta régiebb időkből való és talán nem kevesebb diszes lobogója van Szegednek s van ezenkívül az orszáig még igen számos más törvényhatóságának is; dacára ennek tudjuk, hogy mindezek külön diszes és új milleniumi lobogó alatt küldik a bandériumokat a felségnek hódolni, hogy így e lobogóban is megörökítsék az ezer éves nagy nemzeti ünnep emléket a késő ivadékoknak.

Ennek a tudatában fordulunk mi most Csongrádvármegye lelkes hölgyközönségéhez, legelső sorban pedig a vármegye területén létező összes nőegyletekhez. a vármegyei milleniumi lobogó érdekében szózatunkkal s kérjük, nagyon kérjük őket: vegyék ezt a ma nálunk még elárult ügyet a kezükbe; karolják fel lelkesen; indítsanak gyűjtést, adakozzanak e célra egyetlenként maguk is az erejükhez mérten és himezzék meg maguk ékesen a milleniumi lobogót, mely hirdesse majdan az ivadékoknak, hogy a vármegye jelenkori leányai, asszonyai honleányok voltak, a magyar nők minden erényével, honszeretetével ékeskedők.

Ma még van idő. A csongrádvármegyei nők vármegyei millenárius lobogója időre kész lehet s hódolattal hajolhat meg majdan június 8-án, a megyei bandérium élén a felség előtt.

Millenniumi ünnep az iskolás gyermekeknek.

Az 1896-ik év nemzeti ittlétünk ezer éves multjáról számol be. Valamint az 6-éves alkanynak magunkba szállva, mintegy önkénytelenül gondolunk vissza a múlt év változatos eseményeire, éppen úgy ujulnak fel ben-

nyilásán; a szoba tele lett tőle füsttel. Kivülről pedig mintha a haragzó ég félelmetes zenéjét kísérmé, föl-fölgangzott néha egy éles női sikoltás.

Jó időre jött Mirel. Magának pipát hozott, nekem szivart. Csakhogy nekem semmi kedvem sem volt a füstöléshez.

— Lakik még valaki itten rajtad kívül? — tudakoltam.

— Egy vén szolga csupán.

Elhallgattunk. Kün megint retteneteset dördült az ég. A dörgést újra asszonyi jajgatás kísérte.

— Mi volt ez, Mirel? — szóltam.

— Dörgés, hiszen hallod.

— De az a női hang?

— Az asszonyok gyávák, az régi dolgok s félnek a vihartól.

— Az az asszony idetartozik, a házhoz?

— Ide.

— A szolgád felesége, vagy a lánya?

— Nem.

— Hát akkor kicsoda?

— Ejj, de nagyon kíváncsi vagy, — válaszolt Mirel bosszusan.

— Tudni szeretném.

— Mi közöd hozzá?

Ez a gúnyos felelet kihozott a sódromból.

nünk a jelen év folyamában is a viharos és tiszta idők, melyek ezer év alatt édes hazánk fölött elvonultak.

Az idők melységében alamerült borús és derűs történelmi jelenségek tanítanak bennünket arra, miként kell édes hazánkat igazán szeretni. Nemzeti bibliánk, a magyar történelem pedig világos példákkal mutatja meg, hogy mit kell kerülni, mit kell követni, ha kedves hazánknak boldogságát akarjuk előmozdítani.

Dicső őseink sokat küzdöttek, sok vért ontottak, hogy maguk és utódjaik számára e hazát megtartsák és ime büszkén vallhatjuk be, hogy e véren szerzett föld, ezer év után is, Kárpátoktól—Adriáig a mi tulajdonunk. Örökség ez hős apainkól, örökség gyanánt várják ivadékaink is. Amde nem elég tőlünk, csupán örökségre ültetni gyermekeinket, hanem beléjük kell csepegtetnünk azt, hogy mi épségben átadjuk és ők vérök árán is őrzik meg.

Azért nekünk szülőknek, nevelők, tanítók és mindenrendű hazafiak elengedhetlen kötelessége a hazára és a haza iránti föltétlen szeretetre már a fogékony korban szoktatni gyermekeinket, mert csak így számíthatunk halás örökösökre.

Tudjuk pedig azt, hogy a gyermek szívében legallandóbbak azon benyomások, melyek közvetlen érzékelés vagyis a figyelmet teljesen lebilincselő látványok és cselekményekből származnak. A gyermek például a szép elbeszélésen, mese-szerű cselekményeken gyönyörködik, de mindezeknél maradandóbb emlékezetben az a benyomás, melyet saját szereplésével segített elő.

Mulasztást követnénk tehát el, ha a millenárius estendőben kínálkozó alkalmat a gyermekek előtt minden ünnepélyes színezet nélkül elszállni engednők. Nagy fontossággal bír pedig ez nálunk, hazánkban, a hol a sok nyelvi különbség sokak szemében amugy is a kétes hazafiság gyanúját tükrözi vissza.

Hogy a gyamu okát és a téves felfogást gyermekeink nevelése által is megdöntsük, közös akarattal és erővel rendezzünk számukra május 2-ikán, mint a kiállítás megnyitása napján egy olyan ünnepélyt, mely szívökbe vésszöve, kihasson a dédunokákra és a későbbi év-századok generációjára is.

Mondanunk sem kell, hogy e hazafias ünnepély rendezése azokra van, akik a gyermekek szívéhez legközelebb állanak. Legközelebb állanak pedig a szülők, nevelők és a tanítók. Megvagyunk győződve, hogy a nevezettek e főséges munkától nem fognak közönyösen

— Mondd meg Mirel azonnal, ki az a sikoltózó fehéreseléd?

— Nem mondom meg, — felelte Mirel, most már igazán dühösen.

— Jól van. Akkor elhagynom tüstént a házatad. Köszönöm a vendéglátást, Isten áldjon.

— Bolond vagy, — szölt Mirel és karofogott. Magával vonszolt egy pár üres szobán. Akkor föltart előttem egy ajtót.

— Ime, nézd hát!

Egy fiatal asszony ült benn, összebuja két kicsi gyermekkel. A jöttünkre meglepetten kapta föl a fejét.

Mirel hirtelen becsapta az orrom előtt az ajtót.

— No, most láttad? — kérdezte, amint visszavezetett a tűzhelyes terembe.

— Hát ki volt az? — faggatóztam kíváncsian. Magyarázd már meg.

Mirel hallgatott megint. Azután merőn rá nézett.

— Halljad, szólott. Egyszer, egy pár esztendő előtt, mikor lenn vadászattam Auvergneban, megtetszett egy csinos paraszt-leány.

Utána jártam, a lány pedig hajlott a szavamra. Azután elfeledtem az idillt. Ed-dig ugy-e, mindennapi történet? De folytatása lett. A kis Capon fölkeresett Párisban.

visszavonulni, hanem nemes lelkesedéssel rendeznek a gyermekek számára egy olyan ezredéves ünnepélyt, melyet a legmagasabb korban is a résztvevő gyermekesereg emlegetni fog.

Hogy e gyermek-ünnepély miként és minő programmal szem előtt tartásával rendezessék, annak megbeszélését a tanítóknak tartom fenn; annyit azonban előre jelezhetek, hogy az ünnepély helyéül legalkalmasabb a piactér volna, hol a szavalatok, egy pár gyermeki szívhez szóló hazafias beszéd tartása és dalok elzengése után, nemzeti zászlók lobogtatása alatt a pár ezer gyermekből összeállított menet a főutcán zene és ének kíséretében elvonulna, majd a népkert játszótérre vezetve, majális-szerű mulatsággal és játékokkal ünnepel meg a millenárius évet.

Igaz ugyan, hogy ez ünnepély némi anyagi áldozatot is kíván, mert a zászlók és enni-valók pénzbe kerülnek. Azonban megvagyok győződve, hogy jobb módú szülők saját gyermekeiket e két kellekkel ellátva, kísérik őket a dísz-ünnepély terére. A szegény sorsú gyermekek ellátásáról pedig gondoskodik majd a jótékonyág és nem fog elzárkózni, (legalább fölteszem) a város, melynek segélyezésére biztos reménynyel számítlunk. Különben is a gyermek kevéssel beéri, és igényeit éppen nem nehéz kielégíteni.

Ezek előrelátása után ez ügyet szíves figyelmébe ajánlom mindazoknak, kik némi érdeklődést a gyermekek hazafias nevelésének előmozdítása iránt tanúsítanak. Nem kis jelentőségű, nem gyermek-komédia természetű ez ünnepély, hanem igenis a gyermek hazafias érzelmét fejleszti és egész életére kiható emlékünnepele, melynek rendezése öntudatra ébreszti a kis honpolgárt és szívébe edzi, hogy: »A nagy világon e kívül nincsen számomra hely; Áldjon vagy verjensors keze, itt élned hainod kell!«

Ujdonságok.

Szentes, 1896. február 23.

— Városi közgyűlés. Mint erről már hirt adtunk, Cs a t ő Zsigmond dr. alispán a f. hó 27-ére hívta össze Szentes város képviselőtestületét tisztújító-székre, egy árvaszéki ülönök és az adó-ügyi fogalmazó megválasztására. A választó közgyűlés folytatásaképpen a képviselőtestület nyomban rendes közgyűlést is tart, miután Burián Lajos polgár-

Rettenő sok viszontagság után jutott el hozzám. A címet az urasági ispán felesége tudakolta ki számára, még otthon a falujában. Mert nagyon nagy bajban volt a leány én miattam. A jövődöbelleje oda hagyta, a szülői kiűzték a házból . . . A kő is megessett volna a nagy keserve látásán.

Nekem nem volt elég kemény szívem arra, hogy egy asszonyt elbirjak taszítani. Bár eleinte nem tudtam hová tegyem. Hanem utóbb eszembe jutott ez a vén romház. Ide küldtem, a vén Colas gondjaira bízva a szegénykét. A következő nyáron, mikor okosabb dolog híján rendre jártam a fűrdőket, eszembe jutott az én irtalmas cselekedetem. Kíváncsi voltam a kicsike sorsára. Eljöttem ide, hadd lássam, itt van-e még? Ő itt volt, én pedig azóta minden nyár utolján töltök náluk egy pár hetet . . .

— Ez volna hát az otthon, a család, számodra? — szóltam

Mirel melankolikus mosolygással intett igent.

— Igen, ez az oázis. Minden évben itt pihenem ki a fáradságomat. Ebben a zugban feledek, erősdöm, ha odalenn megvisselt a küzdés. Amit a bőrre, a klubbélet izgalma ront rajtam, azt helyreállítja a nyugalom, a paradicsomi egyszerű élet, ennek az őser-

mester ezt ugyanazon napra hívta össze. E rendes közgyűlés tárgysorozata 22 pontot ölel fel, melyek közt mint fontosabbakat emeljük ki a következőket: A városi pénztárak megvizsgálásáról jelentés. — Polgármesteri előterjesztés a polgári leányiskola államosítása tárgyában. — A pénzügyminiszter határozata a fogyasztási és italadó jövedelméből Szentest 1894-re megillető részesedési tárgyában. — Farkas Mihály adópénztári tisztnek hivataláról való lemondása. — Az orsz. központi telexkönyvi hivatal megkeresése, a szentesi vasút építésére felvett kölcsönnek jelzálogi bekebelezése iránt. — Nagy József adóügyi tanácsnok előterjesztése az adóügyi fogalmazó ellen s az erre hozott tanácsi határozat. — Az iparostanonciskolai bizottság létszámkiegészítése. — A böldi révi milleniumi emlékoszlop tárgyában gazd. szakosztályi javaslat. — Különböző csárdák béreadására vonatkozó tanácsi javaslatok. — Iskolai és gimnáziumi szakadások.

— **Tanári jubileum.** Szép ünnepet ült tegnap Szentest város főgimnáziumi ifjúsága s vele együtt mondhatni a város egész értelmisége: Balázsovits Norbert főgimnáziumi tanár 25 éves tanárkodásának jubiláris ünnepét. A rendező ifjúság és Szentest mivel társadalmi önmagát tisztelte meg, amikor ünnepek szentelte azt a napot, mely egy 25 éves tanári munkásság fordulópontját képezi, 25 év olyan munkásságának elismerését, mely elejétől végig a kötelesség-tudás és lelkiismeretesség példaképe lehet. A gimnáziumi épület dísztermében folyt le az ünnepély s kezdődött délelőtt 10 órakor, mikorra a térs helyiséget szorongásig megtöltötte a közönség: elegáns hölgyek sokasága, a tanügy barátai, a tanártestület, gimnáziumi bizottság, közéletünk előkelőségei és a tanuló ifjúság. Zolnay y Károly főgimn. igazgató nyitotta meg az ünnepélyt, jelentőségének méltatásával, aztán 3 tagú küldöttségnek menesztettek a jubilánsért, hogy tisztelői közt megjelenjék. A terem falait megrengető viharos éljenezés tört ki az ünnepelt tanár megjelenésekor, melynek elülte után, de már a

deti asszonyoknak az oldalán. Csakhogy a gyógyulás évről-évre hosszabb időbe kerül.

— Mi lesz majd később veletek?

— Később? Hát ez lesz az én révem. Érted-e, Claveau? A nagyvilágban lehetetlen elviselni a vénséget, ha nincsen családunk. Nekem nem kellett a család mindaddig, mert megszorította volna a szabadságomat. Hanem most már megoldtam a legnehezebb kérdést. Van szabadságom, a meddig kell és lesz csáládóm attól a pillanattól kezdve, amint szükségét érzem az otthonnak. De most jó éjt. Átnéznek hozzájuk, mert félnék egyedül. Te pedig fekdüj le, igyekezzél jól aludni.

Másnap reggel mielőtt hazaindultam, Mirel megszorította kezemet és így szólt:

— Amit itt láttál meg hallottál, arról ugye nem lesz többé szó közöttünk?

Én megígértem neki, hogy nem, s szavamnak álltam.

*

A minap megint elm került Mirel, útra készen, törődötten és vénebben mint reméltem volna.

— Hová megy? — Kérdeztem.

— A révbé, volt rá a rövid válasz. Nos, én úgy hiszem, hogy az ősz, valamely vén kastélyban, egy sűrű erdő közepén, mégis csak pompás dolog lehet...

Ford: *Hankonyi Emma.*

terembe lépésekor felharsant a tanuló ifjúság férfikarának üdvözlő éneke. A szép dal elhangzásával, a gimnáziumi bizottság nevében, annak távollevő elnökét helyettesítve, Zolnay y Károly gimnáziumi elnök üdvözölte szép beszédben a jubiláns érdemei méltánylásával, amire Balázsovits Norbert meghatottan felelt, visszapillantást vetve pályája s így a szentesi középiskolai oktatás 25 éves történetére. Ezután a szentesi kaszinó nevében Fekete Márton mondta el lendületes üdvözlő beszédét, Balázsovitsban a társadalmi férfit üdvözlő. A polgári olvasókör nevében Csúcs Antal választmányi elnök üdvözölte ezután a jubiláns, mint a körnek hosszú évek óta elnökét; aztán Nyíry Gyula szólt az ipartestület nevében, melynek Balázsovits hosszú ideig elnöke volt, most pedig tiszteltbeli elnöke. A testület ugyanez alkalommal nyújtotta át az ünnepeltnek az igen szép művi díszalbumot is. Erre az iparos-ifjak önképzőkörének tisztelgése következett, kiknek nevében elnökük, Rácz Zsigmond mondott csinos beszédet, egyúttal átnyújtva az ünnepeltnek a kör ajándékát, egy izléses szivarkaszalt is. Legmeghatóbb része következett most a jubiláris ünnepségnek. Cicatricis Lajos dr. várm. főjegyző, a volt tanítványok nevében üdvözölte szívből fakadó s szívhez szóló szavakban a jubiláns. Aztán következett a gimnáziumi tanári kar üdvözlője, tolmácsolva Zolnay igazgató által s a jelenlegi tanítványoké, kiknek nevében Czukermann Ernő VIII. oszt. tanuló beszélt. Az ifjúsági vegyeskar éneke fejezte be a szép és lélekemelő ünnepet, melynek folyamán az ünnepelt tanár mindenki tisztelőjéül küldöttségnek mélyen meghatva felelt. — Délután az ünnepelt tanár tisztelőit a polg. olvasókör rendkívüli közgyűlést tartott, melyre egy, Cicatricis Lajos dr. várm. főjegyző elnöklete alatti küldöttség hívta meg a jubiláns, kit odaérkeztekor lelkes éljenezéssel fogadtak, melynek elültével, az olvasókör nevében Csácz Zsigmond dr. üdvözölte a szeretett körnököt. Este pedig a kaszinóban mintegy 180 terítékű bankett volt a jubiláns tisztelőire, mely sok szép tószalt fűszerezve, lelkes, kedélyes hangulatban folyt le.

— **Algyő ártási-kút-segélye.** Algyő község képviselője egy ártási kút fúratását határozta el; de — mert a község pénzerőjét ily kút létesítése meghaladná — e célből segélyért folyamodott, az ajánlati versenytárgyalás eredményének felcsatolásával, a belügyminisztériumhoz. A minisztériumtól aztán a f. hó 21-én leérkezett a község kérvénye. A miniszter megjelöli, melyik vállalkozónak véli a kútfúrás vállalatba adni; figyelmet a vállalati szerződésben bizonyos kikötések és biztosítékok felvételére s végül kijelenti, hogy hajlandó a községnek, a kívánt célra, az állampénztárból 3000 frt kamatnélküli kölcsönt, 10 évi visszafizetés kötelezettségével engedélyezni, mit ha a község kérni fog, az összeget a szentesi kir. adóhivatalnál utalványozná ki a részére. E szerint Algyő 10 éves 300—300 frt költséggel létesíthetné az ártási kútját.

— **Ujoncok.** Az ideai sorozás határnapjai immár ki vannak tűzve vármegyénk egész területére nézve. A megállapodás szerint az ujoncatalék besorozása lesz: Dorosmán március 2-án, 3-án, 4-én és 5-én; Csongrádon március 7-én, 8-án, 9-én, 10-én és 11-én; Mindszenten április 24-én és 25-én; Szentesen pedig április 27-én, 28-án, 29-én és 30-án.

— **A kis életmentő.** Egy gyenge testalkatu, fiatal, púpos kis emberke áll a szegedi törvényszék előtt azzal vádval, hogy megölte a sógorát. Ez a kis ember Zsarkó Kúti János szentesi lakos, akinek időse nővére Kis Antal itteni csizmadianál volt férjénél. Nem jól éltek együtt. A csizmadia folyton ivott, korcsmázott s ilyenkor igen haragos férfi volt. Leszúrással fenyegetett minden elevent, embert, meg állatot. Ilyenforma állapotban volt a részeses csizmadia 1894. egyik szeptemberi estjén, amidőn megint borosan ment haza s ráparancsolt az asszonyra, hogy süssön-főzzön, mert itál-étel kell a vidám magyarnak. Az asszony a kívánságnak eleget is tett volna, de nem lehetett. A csizmadia elitta mindenét s otthon nem volt semmi, a kamra üresen állott. Hát ebből aztán veszekedés támadt. A részeg ember kést kapott elő s üldözni kezdte az asszonyt, akit le is szúr, ha az, tizenkét éves kis leánya segélyével el nem menekül előle. — Persze ez nem ment minden láрма nélkül s mikor az épp odaérő vádlott látja, hogy Kís az ő nővérét le akarja szúrni, egy fokost előkapva, az asszony oltalmára sietett. A férj most már vad dühében neki fordult a késsel, de a púpos ember úgy ütötte háromszor fejbe a fokosával, hogy összeesett s tíz nap múlva a sebeiben meg is halt. Így került halálra középszerűs testü miatt vala Zsarkó János. A végtárgyaláson tanúkkal igazolta be, hogy tettét önvédelemből követte el s a törvényszék föl is mentette a vád alól.

— **Halálozás.** Szeged város egyik köztisztelőben állott polgárának: Szobokta Fülöp nagybérelőnek a f. hó 19-én, élete 58-ik évében történt gyászos elhunytáról kaptunk a napokban Szegedről hírt, kinek halála annyiban bennünket is közelebbről érint, mert tagja volt a boldogult Csongrádvármegyei törvényhatósági bizottságának és közügyeink intézésében mindenkor személyesen is részt vett, mint a megyepárt kipróbált hive. A boldogultnak temetése, családja, nagyszámú rokonsága és a közönség impozáns részvételével a f. hó 20-án volt.

— **Független kamatszámítás.** E címen emlékeztünk meg lapunk előző számában arról, hogy milyen eredeti módon számított fel a ref. egyház pénztárosa Szépe Benjámin szelevényi lakosnak, 1895. évi egyházi adója után 96 kr. kamatot. Az egyház pénztárosa ez ügyben szerkesztőségünkben járván, e kamatszámítás dolgát azzal magyarázta ki, hogy Szépe Benjáminnak nem 1895-re, de még 1892-re kiróva volt s az egyházi adókönyvben mint hátralék vezetett adója után számított fel 96 kr. kamatot, vagyis 4 évre évi 24 krt. A magunk részéről el kell fogadnunk az egyház pénztárosának ezt a magyarázatát, de ez esetben kétségtelen, hogy a Szépe Benjámin adókönyveskéjébe nem megfelelően vezette be a tételt, mert azt magunk láttuk, hogy ott 1894. évi hátralék van beírva, majd ez a tétel 1895-re, a pénztáros által, mint adókiróvas sajtókezeléig igazította. Hogy Szépe Benjámin tudta az igazi tényállást — megengedjük. De hogy az adótétel a könyveskében nem volt 1892. évi hátralékként kitüntetve: ezt meg bizonyosan tudjuk s így ez értelemben rektifikálhatjuk csak az erre vonatkozó hírlinket.

— **A pusztaszeri ünnep.** A milleniumi nagybizottság tudvalegőleg azt javasolta, hogy a pusztaszeri nagy millenári ünnep júliusban legyen, Csongrádvármegye, mint a Pol. Ért. írja, ez ügyben legközelebb rendkívüli közgyűlést tart, a melyen azt a javaslatot teszi, hogy a pusztaszeri ünnepet, tekintettel a mezey munkára és a forró nyári napokra, ne júliusban, hanem májusban tartassák meg. Ezt a javaslatot a közgyűlés pártolni fogja és sürgősen Bánffy miniszterelnök elé terjeszti.

— **Öngyilkosság.** Egy 76 éves agg nő dobla el magától a kínos betegséggel megunt életet. A rendőrségnél felvett jegyzőkönyv szerint, a f. hó 20-án, délelőtt 9—10 óra közt, a III. tized 608 szám alatt Serkedi Biró Istvánnal és ennek Mari nővérével egy házban lakó Szalai Anna

P a t a k i Istvánné, míg leánya és a házbéliek kint jártak a piacon, a kamarában a gerenda egy vesszérére felakasztotta magát. A hazatérő házbéliek még életben találták ugyan a szerencsétlent, azonnal le is vágták a zsinagról és meggették mindent, hogy megmentsék, de fáradozásuk hiábavaló volt. P a t a k i n é többször tett már öngyilkossági kísérletet, de mindig hiába. Most aztán, minden vigyázat dacára is sikerült végrehajtania végzetes tettét s életét elemésztenie.

— **Csongrádmegye a milleniumi bandériumban.** Csongrádmegye a milleniumi díszfelvonuláshoz öt úri és tizenkét mezőgazda ifjút küld a fővárosba. Aranyjutásos főfőhéher diszruhájuk hasonló lesz a Bedekovichéhoz, a melyben Ferdinánd király koronázásán részt vett. A kék selyembélésű attilának és kucsmanak vadmacskaprémmel díszítik. Lovukon aranydíszítésű kék selyemtakaró lesz. A csongrádmegyei fiúk azt a nemzeti lobogót viszik magukkal, a melyet Mária Terézia királynő ajándékozott a csongrádi inzurgeneknek.

— **A közös konyhán.** Csentes Ferencné és Perci Anoné fiatal menyecskék Mágocon; egy fedél alatt laktak a közös konyhán főztek a »mindennapit.« Szépen megéreztek egymás mellett egy ideig, — együtt főztek a levest, együtt szapultak a szomszédokat. Kifogyván azonban a szomszédokból, egymást kezdték szapulni. A férjek nyugodtan túrték ezt, lévén még az alsóbb osztálynál a főzés és szapulás az emberi nem szebbik felének kötelessége. Aztán mindez ideig még nem is történt semmi. M. év okt. hó 12-én azonban a két menyecske egyszerre akart kenyeret sütni, minthogy pedig csak egy kemence volt, — biz az nehezen ment. »Továbbították« ugyan egymást egy ideig, hogy majd enged a másik, de ez is hű kísérlet volt. Már mért engedne egyik is, mikor csak annyi jussa van hozzá, mint a másiknak. S mert így zöldágra vergődni nem tudtak, Perci Anoné egy ott lévő pálcával »kezdte ütsökelni Csentesné«, ez sem volt rest, felkapta a piszkafát s olyat vágott vele Perciné arcára, — hogy annak arcbőre kettehasadt s csak 30 nap alatt gyógyult meg. E miatt vonta kérdőre a tvszék a nem éppen csendes »Csentes«-né, — ki tettét szaporán szavakkal be is ösmerte. A tvszék, tekintettel arra, hogy megbüntette nem volt, s hogy a tetlegességet Perciné kezdte, 8 napi fegyháza ítélte Csentesné. Kiszívta ugyan, de még csak megnyugodott abban; közzváltó szén.

— **Egyleti élet.** Az iparosifjak önképző köre a múlt vasárnapon tartotta rendes éves tisztújító közgyűlését, és ipartestületi háznál levő saját helyiségében s a kortágok rendkívül élénk részvételével. A körnek évek sora óta igen buzgó, fáradhatatlan elnöke, R á c z Zsigmond, megrongált egészségére és arra való hivatkozással mondott le tisztéről, hogy úgy érzi, nem volna képes a kör érdekében azt a munkásságot kifejtetni, mely fentállásához okvetlenül szükséges s épp ezért mást ajánlott maga helyett. Az iparosifjak azonban hallani sem akartak szeretett elnökük ilyen lemondásáról s tomboló éljenzéssel hangoztatták a nevet, előbb csak kérve, majd könyörgésre fogva, hogy maradjon továbbra is a kör élén. A rokonszenv és a szeretetteljes ragaszkodás ily megnyilatkozása végre megingatta a tényleg betegeskedő R á c z Zsigmondot s kijelentette, hogy meghajolva a bizalom előtt, maradni fog. Erre ismét kitért a lelkes éljenzés, melynek elültével megválasztották egyhangulag: alelnöknek K. T ó t h Sándort, titkárnak V a r g h a Ferenc tanítót, pénztárosnak H u n y a d i Sándort, gondnoknak H o l l ó s y Jánost, könyvtárosnak K o v á c s Györgyöt. Választottak ezenkívül 9 választmányi tagot, 6 póttagot, 8 vigalmi rendezőt és 6 pótrendezőt. Az önképzőkör kebelében alig egy éve alakult »D a l o s k ö r e« pedig, tajai szeretehűzésén szépen elaludt s a karnagy be is adta ez okon a lemondását. A félév előtt a daloskör céljára szerzett fészarmóniumot most por lepi el. Ez pedig nincsen így rendén, s hisszük is, hogy az ifjak jobb belá-

tásra térvén, az oly szépen indult daloskör ismét felébred álomból.

— **Elvesszett a kereskedő ifjak egyletének f. hó 15-ki báljában egy fekete borostyán szivarszopka.** A becsületes megtalálót ezúton kéri fel a károsult, hogy a szípkát J e l e n f i Sándor kaszinói vendéglősnek sziveskedjék átadni.

* **II. Magyar osztályorszájék.** Első osztályú sorsjegyeknek a II. osztályra való megújítása a sorsjegyeken jelzett elárusítónál, kiknél a sorsjegy vásároltatott, az első osztályú sorsjegy visszazolgáltatása és az osztályi díj — 1 egész sorsjegy: 20 ft, — 1 fél: 10 ft, — egy tízed: 2 ft, — és egy huszad: 1 ft, — beletévesztel legkésebb március 1-éig eszközleendő. Az I. huzásnál ki nem sorolt, mind három osztályra érvényes teljes sorsjegyek megújításának szükségé fenn nem fogog, ezek minden további nélkül a II. és III. osztályban is részt vesznek.

* **Hoff János malátakivonata.** A rendkívüli gyógyhatásuknál fogva minden európai fejedelem által kitüntetett gyógy-tápszereket újabb kitüntetés érte, amennyiben az Anhalt-Beruburg hercegnő, e tápszerek feltalálójának az udvari szállítói oklevelet adományozta. Az erre vonatkozó irat így hangzik: »Ó fensége Anhalt-Beruburg özvegy fejedelemné kegyeskedett, az ön kitűnő gyártmányainak méltótlót, ön fenséges udvara udvari szállítójának kinevezni.« — A Hoff János-féle malata-készítmények, a bécs, Bräunerstrasse 8. sz. gyárból, a gyár 1847-ik évtől léteztése óta. Európa minden fejedelemi udvaránál bevezetettek mint erősítő udvari italok s mind szélesebb körben terjednek el, ami biztos és csalhatatlan jele e kivonatok magas értékének.

* **Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál,** a torok és a légzési szervek minden zavarainál, melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kitűnő hatású mellpszállítást. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerboltban és a nevezett gyógyfűszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fiai Nádor gyógyszerüzletre Budapest Váci-körút 17. 17

Felvilágosítás.

(Levél a szerkesztőséghez.)

Tekintetes szerkesztő úr!

A »Szentes és Vidéke«-nek febr. 20-iki számában, az ujdonsági rovatban egy ref. apától szemelyemet gyalázó közlemény jelent meg, mely a dolgot nem ismerő közönséggel azt akarja elhitetni, hogy én a ref. egyháztól iskolám tisztán tartásáért fizetést hűnök és ezen fizetést zsebré vágva, ezen munkát tanítványaimmal végeztem. Ez a közlemény nem egyébb rosszakaratú koholmány, melyet, mint közlőjéhez méltót, ezennel visszautasítok.

Hogy pedig e lapok tisztelt olvasó-közönsége ismerje a való igazságot, elmondom, hogy a ref. egyház minden iskolájánál tart iskola-tisztogatót, ki az iskolákat egyszer napjában kisöpri; de ez nem elég. Tanítványaim tehát minden délben, a napközben elhullajtott papírdarabkákat és egyéb szemetet, a nélkül, hogy őket erre külön figyelmeztetném, kisöprik, ezen csekély munkaközben ruhájukat be nem piszkolhatják, mint az a közlemény állítja. Ez a való igazság tek. szerkesztő úr és ezt, valamint eddig való eljárásomat bátran bocsátom a mélyen tisztelt közönség elé.

Midőn ezen helyreigazító soraimnak becses lapjában helyet kérnék, maradtam Szentesen, 1896. febr. 21.

Teljes tisztelettel:
Falabí Sándor,
ref. tanító.

A legnagyobb készséggel adtnok helyet a tanító úr ezen — saját reputációjára érdekében hozzánk beküldött felvilágosító

közleményének s egyben felhívjuk a lapunk előző számában megjelent elvonatkozó hír beküldőjét, hogy velünk szemben is, felhózott vádját, ha képes rá — igazolja.

Szerk.

Elszámolás és köszönet nyilvánítás

A szentesi kereskedő-ifjak egyesülete folyó hó 15-én tartott jótékonycélú mulatságairól: Bevétel: 190 ft 25 kr; kiadás 128 ft 01 kr, tiszta jövedelem: 62 ft 24 kr.

Felülízetni sziveskedtek: Nagy Ferenc 8 ft; Bánai József és Mócz Kálmán 5—5 ft; Ifj. Zsoldos Ferenc, Buday Imre 3—3 ft; Deutsch Jenő, Dózsa Károly, Ifj. Halász Szabó Lajos, Ifj. Kovács Sándor, Paulits Károly, Sárdy Mihály 2—2 ft; Pollák Herman és Fiai 1 ft 50 kr; Lieberth Mihály 1 ft 20 kr; Bánfalvi Lajos, Benke Sándor Benkő József, Béder József, Braun Mór, Brüll Ferenc, Bruder Ignác, Buday Antal, Deák Lajos, Eisler Lajos, Erdélyi Ödön, Felsenburg Manó, Grünwald Sándor, Halász László, Hoffmann Jakab, Hunanek Béla, Jelenfi Izidor, Koczák József, Kronsteni József, Klein Miksa, Lázár Lajos, Löwinger Adolf, Leitenberger Ferenc; (Bpest) Magyar Károly, Ifj. Nagy Ferenc, Papp János, Politzer Márton, Pollák és Jakobovits, Purjesz Ignác, Reisz Jenő, Schwartz Adolf, Halász Szabó Ferenc, Stark Nándor, Schnee Adolf, Springer Dávid, Ifj. Szabó Lajos, Szénássy Ferenc 1—1 ft; Fodor Dávid, Freund Márk, Gullay Bertalan, Seres Lajos 50—50 kr; melyért fogadják az egyesület nevében őszinte hálás köszönetünket.

A rendezőség.

Irodalom.

Érdekes és gazdag könyvtár birtokába jutnak mindazok, kik a »Képes Családi Lapok« szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lapra előfizetnek; négy teljes és beköthető regényt ad e lap olvasóinak évenként. A fólalpan külön két érdekes regény folyik évenként. Most »Csendes világ« címmel Beniczkyné Bajza Lenkétől és »En is!« címmel Tolnai Lajos dr.-tól folyik egy-egy jeles tollal megírt regény. A »Képes Családi Lapok« ezenkívül rendes munkatársai közé számíthatja: Lauka Gusztáv, Prém József, Harmath Lujza, B. Büttner Lina, K. Beniczky Irma, Rudnyánszky Gyula, Kósa Ede, Feleki Sándor dr., Tölgessy Mihály, Miskolci Henrik stb. stb. Ismert jelenlevő írók és költők. A »Képes Családi Lapok«-at minden olvasni szerető családnak melegen ajánljuk. Előfizetési ára egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 kr. Mutatványszámokat kívánatra ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal, Bpest, vadász utca 14.

KÖZGAZDASÁG.

Gazdasági oktatás a népiskolákban. Elettreváló eszmét vetett föl S c o s s a Dezső, hevesmegyei tanfelügyelő. A megye közigazgatási bizottságának legutóbbi ülésén ugyanis — mint nekünk Egerből írják — azt indítványozta, hogy írjon fel a közigazgatási bizottság a földmívelésügyi miniszterhez, hogy rendelje el, miszerint az egrí összes népiskolák növendékeit gazdasági szakoktatásban részesítsék. A gazdaságtan tanításával megbízandó tanítókat egy szaktanár képezni ki s fizetésük az a 150 ft volna, melyet a földmívelésügyi miniszter oktatási célokra évenként már úgy is kiutalványoz. A közigazgatási bizottság az előterjesztést elfogadta s így a földmívelésügyi minisztérium tárgyalni fogja ezt a feliratot. Igen jó dolog volna, ha a minisztérium ez alkalommal megfontolná tárgyává tenné a népiskolai gazdasági oktatás általánosításának kérdését.

Gazdasági és üzleti értesítés.

Szentes, 1896. febr. 23.

A múlt heti enyhe időjárás után beállott, és mai nap is tartó erős hideg idő aggodalomba kezdi ejteni gazdáinkat. Meghatározni

A KÖBÁNYAI KIRÁLY-SERFŐZŐ KIZÁRÓLAGOS FŐRAKTÁRA!

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, hogy a köbányai király-serfőző részvénytársaság **kizárólagos főraktárát** és képviselőségét **Szentesre nézve elnyervén**, abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a nagyközönség e nemű igényeit a legkitünőbb sörrel, a legjutányosabb árral s mindég friss gyártással elégíthetem ki, sőt viszonteladónak jelentékeny árengedményeket is biztosíthatok.

Palacksörök: (valódi márciusi és nem ászok sör)

 egy nagy palack 16 krajcár, egy kis palack 11 krajcár.

 Kettős márciusi, bajor és pilseni mintára koronásör 1 palack ára 18 kr.

Lakodalmak vagy névnapok alkalmára 25 literes hordócskákban, a legmérsékeltebb árszámitás. — 10 palacktól a megrendelés házhoz szállítatik.

Főraktár saját házamnál, felsőpárt, volt Dócsay-ház.

A t. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

Tisztelettel:

NEUMANN JÓNÁS.

12-3

Sörcsarnok- és vendéglő-megnyitás!

Tudomására bátorkodom hozni a nagyérdemű közönségnek, hogy a dr. Ecseri Lajos-féle (régii Pál Sámuel-féle) házban izlésesen berendezett s a mai kor színvonalán álló,

a „PRÓFÉTÁ“-hoz címzett

SÖRCSARNOKOMAT

a mai napon megnyitottam s hogy nálam mindenkor

friss csapolású király-sör, a köbányai királyserfőző-részvénytársaság gyárából, úgy

hideg és meleg ételek, finom palackos vagy asztali borok tiszta minőségben lesznek kaphatók.

Ugyancsak nálam rendezte be NEUMANN JÓNÁS úr a köbányai királyserfőző-részvénytársaság szentesi főraktárosa, a nevezett serfőző összes készítményeinek

 FIÓK-RAKTÁRÁT,

melyek nálam mindenkor a főraktár eredeti árai szerint lesznek kaphatók.

Midőn a nagyérdemű közönséget sörcsarnokomban a legpontosabb, legtisztább és árak tekintetében is a legszolidabb kiszolgálásról biztosítom, kérem egyúttal nagybecsű szives pártfogásukat.

Szentesen, 1896. február hó.

Tisztelettel:

FREUND MÁRK.

30-16

Alapítva 1863-ban.

Világhírűek
a jutalommal kitüntetett saját gyártmányú
Kézi-harmónikái
Trimmel N. Jánosnak

Bécs,
VII/3. Kaiserstr. 74.
Nagy raktára mindenféle
hangszereknek!

Hegedűk, citerák, főtak,
occarinák, szájharmonika-
kák stb. stb.

Svájci zenélő acéljátékosok, hangban
felülmúlhatlanok, zenélő-albumok, pohá-
rak, stb. stb.

Mintakönyv ingyen és bérmentve.

ÜST!!

Lehet már Szentesen is rüzüstöt kapni.

H O L ?

Dósa György bádognál,
a ki rézművesiparral járó mindenféle
javításokat is elvállal a Héjja Roza-féle
házban, a postával szemben. 3—3

Magyarország nagyobb vi-
déri városaiban 3—2

képviselősegeket

keresünk és felkérjük az elektro-
technikai vagy általában a techni-
kai szakma cégeit, velünk keze-
lőbbi tudnivalók megadása végett
összekötésbe lépni. **Accumu-
lator-gyár részvénytársaság bu-
dapesti vezér-képviselősege.**

Hódy Jánosné örököseinek

Teésen, egy 52 holdas és egy 38 holdas
(1200 négyszögölével) tábla jómivóságú
szántóföld, kedvező fizetési feltételek
mellett, jutányos áron eladó. A földek
olcsó törlesztéses kölcsönrel vannak
terhelve, amely a vevők által arányo-
san átvehető. Ugyancsak ezen örök-
söknek eladó a szentesi III. tized 377.
sz. házuk, vagy pedig Hódy Jánosnak
az ujjatika-utcában lévő, Schranz-féle
háza, továbbá a bökényi mentett olda-
lon levő 3 hold szántóföldjük. Értekez-
ni lehet Hódy Jánossal vagy Hódy
Pál várm. számvevővel. 2—1

Ifj. Zsoldos Ferenc

kisipiaci házával egy bolt holyság és
osztálymérnöki hivatal által bérbé
birt lakás 1896. ápril 24-től bérbé adó.
Üziettelepén pedig a legjobb minő-
ségű száraz akác és büktüzi fa
jutányos árral kapható. 3—1

P S E R H O F E R J. - féle

gyógyszertár.

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL“.

Vértisztító labdacso, ezeltől általános labdacso neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacso csodás hatásukat észerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacso általános elterjedésnek örvendnek és alig van család, melyben ezen kitűnő házi-szerből készlet nem volna található.

Számítlan orvos által ezen labdacso házi-szerül ajánlatnak és ajánlatnak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, köllka, vértulások, aranyér, beltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység és az abból eredő bajoknak is: így sápkórál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacso oly könnyen hatnak, hogy a legcsékélyebb fájdalommal sem okoznak és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet e labdacso fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek által egészleg gyógyulásra vezettek, az alábbiakból is láthatjuk, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer úr! Legyen olyan szives és küldjön nekem ismét 15 tükercset az ön felülmúlhatlan vértisztító labdacsoiból utánvéttel. Fogadjja ez uton is legmélyebb köszönetemet labdacsoi csodahatásáért.

Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferenc, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnek mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes úr! Isten akaratá volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meg-
hültem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodálatra méltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten álma jödt ön ezért észerszer. Nagy bizalom van, hogy ezen labdacsoi engem is tökéletesen kifognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.

Külfé Teréz,

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt úr! A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagymémében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vizkórásban, már életét is meguntta, melyről egyébként le is mondt, midőn vélellenül egy dobozt kapott az Ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használatára folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinzezzel Josefa.

Eichgraberamt, Gföhl mellett, 1889. márcz. 27-én.

Tekintetes úr! Alulírott ismétlően két 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacsoi értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik a szenvedőknek legmélyebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszésze-
rinti használatára Önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

T. úr! Felkérem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsoinak köszönetem, hogy egy gyomorhajót, mely engem át éven át gyötört, meg-
szabadultam. Ezen labdacsoi nálam sohasem fognak kifogni, s midőn leg-
forróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

***

Ezen vértisztító labdacsoi csakis a Pserhofer J.-féle, az arany birodalmi almához címzett gyógyszer-
szertárban, Bécsben, I., Singer-strasse 15. sz. a készítettnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 5 krba kerül; bérmentlen utánvéttel küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésnél (mi legjobban posta-utalványon eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacso a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása

a Pserhofer J. névalírásával fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon alírással vörös színben van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur. Bernhard W. O-től Bregenzben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású leg-
jobb szer, minden köszvényes és csúszó bajok u. m.: gerinc-agy bántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzaggatás stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta a legbizalmasabb és legbizalmasabb szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított szelencével 2 frt.

Általános tapasz Stuedel tanártól. Út és szúrás által okozott sebeknél, mérges dagasztás, ujjkac, sebes-
vagy gyuladt mell vagy más hely bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégl 50 kr. Bérmentve 65 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 kőscsög 40 krajcár. Bérmentve 65 kr.

Utifüvedv, egy általánosan ismert kitűnő házi-szer, hurut, rekedtség, 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek) megromlott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-
szer. 1 üvegcsevel 22 kr., 1/2 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Buirich A. W.-től. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgörccs, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalsam, egy üveg 50 krajcár, egy kis üveg 12 krajcár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az által képződő kellemetlen szagot. épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. bérmentve 75 kr.

Golyva-balsam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 krajcár, bérmentes küldéssel 65 krajcár.

Stoll Kola-készítményel, kitűnő szer az idegek erősítésére gyomorhajónál és a belek megbetegüléseinél. 1 liter Kola-elixir vagy bor 3 frt, 1/2 liter 1 frt 60 kr., 1/4 liter 85 kr. Császár-Kola-elixir 5 frt 50 kr., 3 frt és 1 frt 60 krajcárakban.

Mia-Poko kiváló szer egyoldaltú fejfájás, fogfájás, rheuma stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül, az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegesség raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzethetnek. Postai megrendelések a leggyorsabban eszközölhetnek, ha a pénzösszeg előre küldetik; nagyobb megrendelések utánvéttel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. 12—10

Budapesten kapható:

T ör ö k J ó z s e f gyógyszerész úrnál,
Király-utca 12. sz.

Készlet:	Mindenféle nemes csemetéből mintegy	800,000	darab
	alvó szemzészéből	1,200,000	
	vadoncból	5,000,030	
	Összesen mintegy	17,000,000	

Csemeték árai: Az 1—2—3 éves, gazdag gyökerű, életerős nemes csemeték darabja, azok erőssége szerint 20 krtól 40 krig.

Nagybani árai:	100 db. 40 kros csemete 1 v. 100 fajban 38 frt	100 arkerit
	200 „ 40 „ „ 1 „ 100 „ 36 „	
	500 „ 40 „ „ 1 „ 100 „ 34 „	
	1000 „ 40 „ „ 1 „ 100 „ 32 „	
	5000 „ 40 „ „ 1 „ 100 „ 30 „	

A fajok legnagyobb része szaktekintélyünk, *Bereczky Máté* hírneves telepéről lett beszerezve, mi-ért is azok hitelesek. Ezen felül a kiadandó csemeték homokban nevedtek s épen azért gazdag gyökérrzel bírnak nem csak, hanem biztos fogam-zásuak, edzett természetűek, egészségesek, hosszú életűek és még ezenfölül igen olcsók is. A bõtar-talmú, csinos kiállítású és minden tekintetben tájé-koztató nagy árjegyzék kívánatra bérmentve kül-detik.

5831|tk. 1895. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Lóvi Lipót* végrehajtatónak *Kalmár Eszter özv. Gyurman Istváné és bírsai* végrehajtatást szenvedettek elleni 50 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtatási ügyében a szegedi kir. törvény-szék (a szentesi kir. bíróság) területén lévő, Szentes községben fekvő, a szentesi 2096. sz. tjkben A 7 2649. rsz. a. ház és udvara az ár-verést 1049 frt 50 kiban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi március hó 16-ik napján délelőtt 9 órakor, ezen telek-könyvi hatóság épületében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1895. évi december 31. A szentesi kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóság.

KATKICS, kir. aljbíró.

Kristó Nagy Imrénének

Ecsere 160 hold, derekegyházi-olda-lon pedig 102 hold földje szabadkéz-ből eladó Értekezhetni I. tized. 478. házsám alatt. 2-2

270/v. 1895. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t. c. 102. §-a értelmében czenel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság 1896. évi 1252. számú végzése következtében köz-adós *Nyiri Gerzson* csődügyében leltározott összes bolti cikkek: vászon, karton, parket, kendők, érc és fakorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. bíróság fenti 1252.1896 sz. végzése folytán leendő eszközésére 1896. évi február hó 27-ik napján délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igé-rőnek becsaron alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1895. évi febr. hó 10. 2-2 VÉGH SÁNDOR, kir. járásbíróági végrehajtó.

Dr. Sulcz Lajos

I. tized 12. számú háza örök áron eladó, vagy pedig folyó évi szt. György nap-tól kezdve több évre haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet a tulajdonos lakásán, vagy a vármegyeháznál. 3-2

S A R G
olismert nélfűzőhözvetelen
fotészitító - szere

MILLIOSZOR kirobalkva és jomak bizonyítva, fogorvosok által ajánlha mint egészségés és szép fogak óvosztere.

KALODONT

Mindennél kapható. 30-23

FELSENBURG BENEDEK óra-, arany- és ezüst-ékszer-, varrógép-raktára, SZENTESEEN.

Alulírott tisztelettel felhívom a nagyérdemű közenség figyelmét 23 év óta fennálló óraraktaámra, hol a legjobb szerkezetű *inga, schwarzvaldi és ébresztő fallórák, a legfinomabb svájci zsebórák arany, ezü-rt és nickel tokokban*, valamint mint különlegesség a világghírű *Glashüttli és Longines órák* jutányos áron és előnyös részletfizetés mellett kaphatók.

Arany-láncok, medallionok, függők, gyűrűk brilliánt-kövekkel stb.

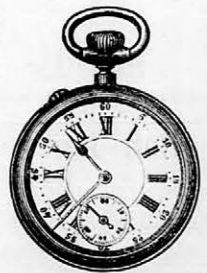
Varrógépek raktáramban a híres magyar gyártmányú **Adria-varró-gép**: a legújabb és legfinomabb szerkezetű **karika-gépek**, Singer, Howe, valamint Cylinder-karikagepek családi és ipari használatra. Eladás előnyös **havi** vagy **heti** részletfizetés mellett is.

Legfinomabb szemüvegek, melyek elsőrangú optikai gyárból kerülnek ki. **Órák és varrógépek javítását gyorsan, pontosan és felelősség mellett teljesítem.**

Midőn a nagyérdemű közenség 24 év óta működésem iránt tanúsított bizalmát megköszönöm, kérem azt számomra tovább fenntartani.

Kiváló tisztelettel:

Felsenburg Benedek.

MAGYAR OSZTÁLY-SORSJÁTÉK.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **E g y M i l l i ó** korona.

II. osztály.

Húzás 1896. március 11–14-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 á	100000=	100000
1 ,	60000=	60000
1 ,	40000=	40000
1 ,	30000=	30000
1 ,	20000=	20000
1 ,	15000=	15000
1 ,	10000=	10000
2 ,	8000=	16000
8 ,	4000=	32000
10 ,	2000=	20000
13 ,	1000=	13000
100 ,	400=	40000
860 ,	200=	172000
9000 ,	120=	1080000
10000 nyeremény összesen .		1648000

II. osztályú vétel-sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
40.—	20.—	4.—	2.— frt

II. és III. osztályú teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— frt.

Ezen eredeti áron kívül II. osztályú sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levélportója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyereményjegyzékért 40 kr. küldendő be.

III. osztály.

Húzás 1896. május 12–28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600000=	600000
1 á	400000=	400000
1 ,	300000=	300000
1 ,	200000=	200000
1 ,	100000=	100000
2 ,	40000=	80000
2 ,	20000=	40000
5 ,	10000=	50000
10 ,	8000=	80000
34 ,	6000=	204000
100 ,	2000=	200000
200 ,	1000=	200000
2650 ,	200=	530000
22000 ,	150=	3300000
25007 nyeremény és egy jutalom		6284000

Ezen 57 nyeremény közül az utoljára kihúzott kupa a 400 000 korona jutalomdíj.

Az Osztály-Sorsjegyeknek II. osztályra való megújítása az I. osztályú sorsjegyek beküldése és a sorsjegy árának befizetésével legkesőbb március 1-éig eszközöndő.

Sorsjegyeket ajánlj és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, BUDAPEST

Szervita-tér 3.

Sürgönycim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Szervita-tér 3.

Hirdetmény.

Alólírott szeszberléségnél alatt jegyzett mélyen leszállított áron következő italok kaphatók:

Jó minőségű gabona pálinka literje	30 kr.
Még jobb minőségű " "	40 "
Kisúston főtt torkóly " "	50 "
Finom rum " "	60 "
" rosztópesin " "	50 "
" vanília " "	65 "
" meggyesz " "	65 "
" angolkés " "	65 "
Rendkívül finom torkóly " "	80 "
" barack " "	1 f. 20 "
Finom szilva pálinka " "	80 "
Felsővidéki borovicska " "	1 f. — "
Finomított szesz 96% " "	80 "

Azonkívül még rendkívül finom rumok, likőrök és cognacok igen olcsó áron kaphatók.

ADÁM DÁVID,
szeszberlő.

Iroda és fődepó Kass szállodában, Harisszázzal szemben.

Haszonbérbeadó föld.

Dr. Borotvási Dezsóné Sarkadi Nagy Eszter, a szülei után örökölt fábán-sebestyáni, lapistói és a réten lévő összes szántóföldjeit apróbb vagy nagyobb részletekben egy vagy több évre haszonbérbe adja.

Bérleti szándékozók özv. Sarkady Nagy Antalnénál jelentkezzenek.

Gyengéknek és betegeknek,

akik gyomor- vagy tüdődjában, vérszegénységben, sápkórban, meghülésben, köhögés és rekedtségben szenvednek, igen ajánlhatók

Hoff János malátakészítményei.

Maláta-kivonat-egészségi sör.

Mindenekelőtt fogadjja legszívesebben köszönetemet az ön kitűnő malátakivonat-egészségi sörének jó hatásáért, mely az én 14 éves leánykámnak kitűnő szolgálatokat tén, úgy hogy csaknem felgyógyult már a bajából. Küldjön ismét és azonnal 30 palackkal.

Merzliák Lujza, sz. Ehrenberg, Fiume.

Maláta-egészségi csokoládé.

Az ön maláta-csokoládéja a legkitűnőbb, melyet ismerek: megérdemli teljes elismerésemet. E kellemes italt mindenkor jó eredménnyel használtam krónikus gyomorhaj, emésztési zavarok és általános gyengeség esetében.

Dr. Nikolai, orvos, Triebel.

Koncentrált maláta-kivonat.

Csaknem egy év óta szenvedtem heves gége- és mellfájalmakban. Minden ez ellen használt szer eredménytelen maradt. Tíz napja használok az ön kitűnő maláta-kivonatot és örömmel érzem, hogy állapotom nap-napra javul.

Dr. Stoetzer, Coswig.

A legelső és egyedül valódi

Hoff János-féle maláta-mellcukorkák.

Egyetlen és utóérhetetlen köhögésnél, rekedtségnél, meghülésnél s a légzőszervek minden bántalmánál.

Hoff János, csász. és kir. udvari szállító

Bécs, Graben, Bräunerstrasse 8. sz.

Arjegyék ingyen és bérmentve.

3-1

Raktár Szentesen: Eisler Lajos fűszerkereskedésében, továbbá minden gyógyszerárban, nagyobb fűszer- és csemege-üzletben.